

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף ב.

אלו הן חייבי כרת המנויים במשנתנו, והיכן כתוב הלאו והיכן הכרת?

כרת	לאו	שם האיסור	
בסיום פרשת עריות כתוב (ויקרא יח: כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות העשות מקרב עמם	(ויקרא יח: ז) וערות אמן לא תגלה	הבא על אמו	1
	(שם ח) ערות אשת אביך לא תגלה	על אשת אביו	2
	(שם טו) ערות פלגתך לא תגלה	על כלתו	3
	(שם כב) ואת זכר לא תשכב	על הזכור ¹	4
	(שם כג) ובכל בהמה לא תתן שכבתך	על הבהמה	5
	(שם כג) ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה	אשה המביאה בהמה עליה	26
	(שם יז) ערות אשה ובתה לא תגלה	הבא על אשה ובתה ³	47
	(שם כ) ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך	הבא על אשת איש	58
	(שם ט) ערות אחותך לא תגלה	הבא על אחותו	9
	(שם יב) ערות אחות אביך לא תגלה	על אחות אביו	10
	(שם יג) ערות אחות אמן לא תגלה	על אחות אמו	11
	(שם יח) ואשה אל אחתה לא תקח	על אחות אשתו	12
	(שם טז) ערות אשת אחיך לא תגלה	על אשת אחיו	13
	(שם יד) ערות אחי אביך לא תגלה	על אשת אחי אביו ⁶	14
	(שם יט) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב	הבא על הנדה	715
(במדבר טו: ל) את ה' הוא מגדף ונכרתה	(שמות כב: כז) אלהים לא תקלל	המגדף	16
(במדבר טו: לא) כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תפירת	(שמות לד: יד) לא תשתחוה לאל אחר	העובד ע"ז	17
(ויקרא כ: ב-ג) אשר יתן מזרעו למלך והכרתני אתו	(שם כא) ומזרעך לא תתן להעביר למלך ¹	הנותן מזרעו למולך	18

¹ וכן המביא את הזכור עליו, ועי' לקמן (דף ג.) שנחלקו תנאים בעשה לשניהם האם חייב שתים, לר' ישמעאל חייב שתים ולר"ע רק אחד.

² כל שש אלה דינם במזיד והתראה בסקילה.

³ ונכלל בזה, הבא על אשה ועל בת בתה, והבא על בתו מאנוסתו, והבא על בת בנו, או על חמותו, או על אם חמותו, או על אם חמיו.

⁴ במזיד והתראה דינו בשריפה, וכן כל אלה הנכללים בכרת זה דינם בשריפה.

⁵ כאן יש ב' סוגי מיתות במזיד והתראה, אם מאורסת בסקילה, ואם היא נשואה בחנק.

⁶ ונכלל בזה אשת אחי אמו.

⁷ על שבע כריתות אלו (9-15) אין בהם מיתת ב"ד כלל.

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

19	בעל אוב ²	(ויקרא יט:לא) אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֲבֹת	(ויקרא כ:ו) וְהִנֵּפֶשׂ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל הָאֲבֹת וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ
20 ⁴	מחלל שבת ³	(שמות כ:י) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה	(שמות לא:יד) כָּל הַעֲשֵׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרַתָּהּ
21	טמא שאכל את הקדש	(ויקרא כב:ד) לֹא יֵאָכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר	(ויקרא כב:ג) וְטִמְאַתּוּ עֲלֵיו וְנִכְרַתָּהּ
22	הבא אל המקדש טמא	(ויקרא יב:ד) וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא	(במדבר יט:יג) אֶת מִשְׁכַּן ה' טִמֵּא וְנִכְרַתָּהּ
23	האוכל חלב	(ויקרא ג:יז) כָּל חֵלֶב וְכֹל דָּם לֹא תֹאכְלוּ	(ויקרא ז:כה) אֵיכֹל חֵלֶב וְנִכְרַתָּהּ
24	האוכל דם		(ויקרא יז:יד) כָּל אֲכָלְיוֹ יִכְרַת
25	האוכל נותר	(שמות כט:לד) וְשִׁרְפָתָהּ אֶת הַנּוֹתֵר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל	(ויקרא יט:ח) וְאֲכָלְיוֹ עֲוֹנוֹ יִשָּׂא וְנִכְרַתָּהּ
26	האוכל פיגול	(שמות כט:לד) לֹא יֵאָכֵל כִּי קֹדֶשׁ הוּא	יליף גז"ש "עוון" "עוון" מנותר
27	השוחט קדשים בחוץ	יליף או בהיקש או בגז"ש מהמעלה	(ויקרא יז:ד) וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הִבִּיאוּ וְנִכְרַת
28	המעלה קדשים בחוץ	(דברים יב:יג) הַשֶּׁמֶר לְךָ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ בְּכָל מְקוֹם	(ויקרא יז:ח-ט) אֲשֶׁר יַעֲלֶה, וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יִבְיָאוּ וְנִכְרַת
29	האוכל חמץ בפסח	(שמות יב:כ) כָּל מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכְלוּ	(שמות יב:טו) כָּל אֵיכֹל חֶמֶץ וְנִכְרַתָּהּ
30	האוכל ביוה"כ	(ויקרא כג:כט) כִּי כָּל הַנִּפְשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרַתָּהּ	
31	העושה מלאכה ביוה"כ	(ויקרא כג:כח) וְכֹל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה	(ויקרא כג:ל) אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה וְהִאֲבַדְתִּי אֶת הַנִּפְשׁ
32	המפטם את שמן המשחה במדותיו	(שמות ל:לב) וּבְמִתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָמוֹהוּ	(שמות ל:לג) אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמוֹהוּ וְנִכְרַת
33	המפטם את הקטורת במדותיה	(שמות ל:לז) בְּמִתְכַנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם	(שמות ל:לח) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהַרְיִחַ בָּהּ וְנִכְרַת
34 ⁵	הסך משמן המשחה של משה	(שמות ל:לב) עַל בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיָּסַךְ	(שמות ל:לג) וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל זָר וְנִכְרַת
35	הפסח	עשה (דברים טז:ב) וְזָבַחְתָּ פֶּסַח	(במדבר ט:יג) וְחִדַּל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרַתָּהּ
36 ⁶	מילה	עשה (ויקרא יב:ג) וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל	(בראשית יז:יד) וְעָרַל זָכָר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל אֶת בְּשָׂר עֲרָלְתּוֹ וְנִכְרַתָּהּ

¹ עוד נאמר בו (דברים יח:י) "לֹא יִמָּצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבֵתּוֹ בָּאֵשׁ".

² וה"ה ידעוני ג"כ בכרת, ועי' לקמן (דף ג:.) שנחלקו ר' יוחנן ור"ל למה לא מנו אותו במשנה.

³ וכולל כל הל"ט מלאכות, שיש בכל אחד במזיד כרת, ועי' לקמן (דף ג:.) למה לא מנו אותם במשנה ויהיה ע"ד כריתות.

⁴ ובמזיד והתראה דינו בסקילה.

⁵ כל י"ד כריתות אלו (21-34) אין בהם מיתת ב"ד.

⁶ שני אלו הם מצות עשה, ואין בהם חטאת.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף ב:

נזיר שנטמא טומאות הרבה מה דינו?

נטמא, וחזר ונטמא ביום השמיני, וחזר ונטמא ביום השמיני	נטמא, וחזר ונטמא ביום השביעי, וחזר ונטמא ביום השביעי	
מביא קרבן על כל טומאה וטומאה	מביא קרבן אחד על טומאה אחת ¹	לרבי
מביא קרבן על כל טומאה וטומאה	מביא קרבן אחד על טומאות הרבה ²	לר' יוסי ב"י

מה דין הנשיא בעבירות דלהלן? [רש"י ד"ה משום].

בטומאת מקדש וקדשיו	בשבועת העדות, ביטוי שפתים, קרבן יולדת, מצורע	
מביא חטאת קבועה - שעיר	----	לר' אליעזר
פטור לגמרי		לר' יוסי הגלילי
מביא עולה ויורד		לר' עקיבא ור"ש

מה ילפינן ממה שיצאה כרת באחותו מן הכלל פעמים (אחותו דרישא ואחותו דסיפא³)?

אחותו דרישא	אחותו דסיפא	
דחייבי כריתות שלקו לא נפטרו מידי הכרת	לחייב ג' על אחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו ⁴	לר' יצחק
לחייב ג' על אחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו ⁴	לאחותו מאביו ואמו - ללמד שאין עונשים מן הדין	לרבנן

¹ ס"ל דהכל הוא טומאה אחת אריכתא, דלא בא לטהרה, דאין יכול נזיר למנות לנזירות טהרה אלא ביום השמיני.

² ר' יוסי בר' יהודה סובר שכבר ביום שביעי שסופר לטומאתו יכול להתחיל את הנזירות, וכיון שכן אם נטמא שוב ביום השביעי - חשוב טומאה חדשה. אולם אינו צריך להביא עליה קרבן בפני עצמו, דכיון שלא יצא לשעה אחת שראוי להביא קרבן - דאין הבאת קרבן אלא בשמיני, לכן אינו מביא אלא על האחרונה ועולה לו לכולם.

³ פ"י, כל העריות כתוב עליהם בפרשת אחרי מות ונכרתו כל הנפשות, ובאחותו חזר לכתוב בה עוד פעם כרת בפרשת קדושים (ויקרא כ: יז) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ (אחותו דרישא) וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּם עֲרֹת אֲחֹתוֹ (אחותו דסיפא) גְּלַה עֹנֹנוּ יִשָּׂא:

⁴ אכן למסקנא (לקמן דף ג.) מבואר שלא צריך לזה לימוד מיוחד, אלא ילפינן ממה דאמר ר' הושעיא כל מקום שיש לך ב' לאוים וכרת אחד - יש חילוק חטאות ביניהם. וא"כ ברשיעא בר רשיעא - שבא על אחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו דיש בו ג' לאוים וכרת אחד, אין אנו צריכים לדרשא מיוחדת ללמוד שחייב שלש.